

ger, som han antyde; jeg skal derfor heller ikke nu indlade mig videre paa Sagen.

David: Jeg kan dog ikke være saa ganske enig med det ærede Medlem for Holbek Mint (Tscherning), at den nærværende Lov ikke skulde indeholde noget andet Principspørgsmaal end det om Toldgrændsens Ophævelse. Imidlertid er den Meningsforfæstelse, som i saa Henseende maatte finde Sted mellem os, ikke af nogen indgribende Natur, hvilket vil vise sig, naar jeg faaer udtalt min Ansæelse, thi jeg maa være aldeles enig med ham i, at Spørgsmaalet om Toldgrændsens Ophævelse ikke paa nærværende Stadium vil kunne underkastes en gennemgribende Drøftelse, men jeg gaar maaskee et Skridt videre, end han kunde være tilbøielig til, i det jeg antager, at denne Sag i det Hele er af den Natur, at intet Udvalg burde nedsættes i den, da den efter min Ansæelse slet ikke egner sig til en egentlig Gjennemgaaen, fordi den ikke kan føre til noget praktisk Resultat; og det er dette, jeg med et Par Ord nærmere skal søge at begrunde. Derfor Spørgsmaalet om Toldgrændsens Ophævelse og om Udjevningen af de Uligheder, der med Hensyn til Fortoldningen har bestaaet imellem Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig, dersom, siger jeg, denne Sag forelaa os under saadanne Omstændigheder, at den lovgivende Forsamling kunde faae en sand og virkelig Indsigt paa disse Spørgsmaals Løsning, saa mener jeg, at man burde, næst efter at udtale sin Glæde over, at det Skridt var skeet, som allerede i en Række af Aar har været betegnet som det nødvendige og uundværlige, for at Staten kunde blive til det, hvad den efter ethvert Begreb af Stat bør være, og at den unaturlige Bom imellem een Stats Indbyggere var hævet, der har skillet dem i meer end finantstet Henseende — saa burde man, siger jeg, ved Siden af at udtale sin Glæde herover, gaae ind paa at undersøge, om Toldligheden nu var bragt tilbage efter Principer, som man kunde billige, og om Toldens Nedsættelse, som havde fundet Sted i Danmark, for at komme til Lighed med Tolden i Hertugdømmet Slesvig, virkelig ogsaa havde rammet de Varer, som, hvad enten man vil betragte Tolden som en Forbrugsafgift eller som en Beskyttelse for den indenlandske Industrie,

meest maatte anses at egne sig til en mindre besværet Indgang, — om den nye Toldregulering ogsaa havde truffet de rette Gjenstande og i rette Maade. Men det forekommer mig, at, saaledes som Sagen nu foreligger, er der en politisk Umulighed for at indlade sig paa dette vigtige Spørgsmaal (Hør!). Det vil være umuligt at rokke ved en eneste Toldsats, eller at forandre en eneste af de Toldbestemmelser, som ere fastsatte i den provisoriske Lov, uden ikke blot at opvække Mistanke om, men ligesom give Hertugdømmet Slesvig grundet Anledning til at klage over, at den danske Rigsdag eenstødig ordner Toldforholdene, uden at Hertugdømmet Slesvig paa nogen Maade igjennem sine Repræsentanter har havt Leilighed til at udtale sig derover, eller har havt Indsigt paa sin egen Toldlovgivning. Den ærede Finantsminister har ved at indbringe en Anordning, som staaer i nærmeste Forbindelse med nærværende Lovudkast, selv sagt, „at han troer, at det maa erkjendes, at, saalænge Slesvig ikke kan deeltage i Discussionen om en fælles Toldlovgivning, saalænge er det ogsaa onfseligt, at der kun foretages saa faa Forandringer i det Nærværende som muligt, og at man hjælper sig med at gjøre saadanne Ændringer i det Bestaaende, som ere absolut nødvendige, og iøvrigt forbeholde Sagens endelige Ordning til Fremtiden.“ Jeg troer, at, hvad der saaledes er antydet som Marsag i, at den ærede Finantsminister ikke har forelagt, hvad der under andre Omstændigheder sikkert vilde have været det Naturligste og Hensigtsmæssigste, en heel ny Toldlovgivning, grundet paa en Gjennemgaaen og Burdering af alle enkelte Saffer paa alle Varer; som ere toldpligtige, det Selvsamme maa gjøre det til en Umulighed for Rigsdagen at gaae ind paa de her foreliggende Toldsatser Drøftelse. Enhver Forandring, som Rigsdagen vilde foretage, vilde medføre en tvungen Forandring af Toldsatserne i Slesvig; dette vilde give den slesvigiske Befolkning, som jeg har tilladt mig at sige det, ikke blot Paaskud, men en virkelig Grund til Anke, og det saa meget mere som enhver Forandring af Tolden efter en saa kort Tids Forløb maa, uden Hensyn til, om den er tilstrækkelig begrundet eller